

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
prednesené 28. novembra 2019¹

Vec C-567/18

**Coty Germany GmbH
proti
Amazon Services Europe Sàrl,
Amazon FC Graben GmbH,
Amazon Europe Core Sàrl,
Amazon EU Sàrl**

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochranná známka Európskej únie – Účinky ochrannej známky – Práva z ochrannej známky – Právo zabrániť všetkým tretím stranám skladovať tovary na účely ich ponúkania alebo uvádzania na trh – Skladovanie tovarov treťou osobou, ktorá nemá vedomosť o porušení práva z ochranných znáмок“

1. Súdny dvor sa v rozsudku Coty Germany² zaoberal jedným z problémov, ktoré vyvolávajú „platformy tretích strán na internetový predaj [luxusných] výrobkov“ v rámci selektívneho distribučného systému. Tento prípad sa týkal platnosti zákazu využívať tieto platformy (alebo tretie spoločnosti na internetový predaj), uloženého autorizovaným distribútorom určitých kozmetických výrobkov, aby sa zachoval ich luxusný dojem.

2. Tá istá spoločnosť, ktorá začala tento spor (Coty Germany GmbH), podala na nemecké súdy žalobu, ktorá sa týkala tiež fungovania platforiem elektronického obchodu, najmä jednej z najznámejších platforiem, a to Amazon. Podľa jej názoru niektoré spoločnosti koncernu Amazon porušili právo majiteľa ochrannej známky EÚ zakázať tretej osobe používanie označenia.³ K porušeniu došlo, keď sa uvedené spoločnosti bez súhlasu majiteľa podieľali na predaji parfumu chráneného ochrannou známkou, ktorej držiteľkou licencie je Coty Germany.

¹ Jazyk prednesu: španielčina.

² Rozsudok zo 6. decembra 2017 (C-230/16, EU:C:2017:941).

³ Predmetom prejudiciálnej otázky je právo z ochrannej známky EÚ. Ak by sa dospelo k záveru, že žalované nepoužili ochrannú známku, mohla by sa ešte preskúmať ich zodpovednosť buď na základe smernice 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode; Ú. v. ES L 178, 2000, s. 1; Mím. vyd. 13/025, s. 399), ak konajú ako sprostredkovatelia elektronického obchodu; alebo na základe smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva (Ú. v. EÚ L 157, 2004, s. 45; Mím. vyd. 17/002, s. 32).

3. Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko), ktorý rozhoduje o spore v poslednom stupni v nadväznosti na rozsudky vydané súdom prvého stupňa a odvolacím súdom, predkladá Súdnemu dvoru svoje pochybnosti o výklade článku 9 ods. 2 nariadenia (ES) č. 207/2009,⁴ ktorý vymedzuje práva majiteľa ochrannej známky EÚ.⁵

I. Právny rámec. Nariadenie (EÚ) 2017/1001⁶

4. Nariadenie 2017/1001 kodifikovalo a nahradilo nariadenie č. 207/2009, ktoré bolo uplatniteľné v čase skutkových okolností sporu. Vnútroštátny súd sa odvoláva na obe nariadenia, pričom zdôrazňuje, že vzhľadom na povahu podanej žaloby sa má uplatniť v súčasnosti platné nariadenie. V každom prípade ustanovenie, ktoré je relevantné pre prejednávajúcu vec,⁷ sa v týchto dvoch nariadeniach nijako podstatne nelíši.

5. Článok 9 („Práva z ochrannej známky EÚ“) stanovuje:

„1. Zápisom ochrannej známky EÚ nadobúda majiteľ výlučné práva k nej.

2. Bez toho, aby boli dotknuté práva majiteľov nadobudnuté pred dňom podania prihlášky alebo dňom práva prednosti ochrannej známky EÚ, má majiteľ uvedenej ochrannej známky EÚ právo zabrániť všetkým tretím osobám, ktoré nemajú jeho súhlas, aby v obchodnom styku používali v súvislosti s tovarmi alebo službami akékoľvek označenie, ak:

a) označenie je zhodné s ochrannou známkou EÚ a používa sa v súvislosti s tovarmi alebo službami, ktoré sú zhodné s tými, pre ktoré je ochranná známka EÚ zapísaná;

...

3. Podľa odseku 2 možno zakázať najmä:

...

b) ponúkať takto označené tovary, uvádzať ich na trh alebo ich na tieto účely skladovať, alebo ponúkať či poskytovať takto označené služby;

...“

II. Skutkové okolnosti, konanie na vnútroštátnych súdoch a prejudiciálna otázka

6. Spoločnosť Coty Germany, ktorá predáva kozmetické výrobky v Nemecku, je držiteľkou licencie k ochrannej známke EÚ „DAVIDOFF“ pre „parfums, éterické oleje a kozmetické prípravky“. Ako držiteľka licencie má oprávnenie (priznané spoločnosťou, ktorá je majiteľom ochrannej známky) uplatňovať práva z tohto označenia vo svojom vlastnom mene.

4 Nariadenie Rady z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1).

5 Od 23. marca 2016 sa „ochranné známky Spoločenstva“ premenovali na „ochranné známky Európskej únie“ v súlade s článkom 1 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2424 zo 16. decembra 2015, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 o ochrannej známke Spoločenstva a nariadenie Komisie (ES) č. 2868/95, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke Spoločenstva, a zrušuje nariadenie Komisie (ES) č. 2869/95 o poplatkoch splatných Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (Ú. v. EÚ L 341, 2015, s. 21).

6 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1).

7 A to článok 9 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 207/2009 a článok 9 ods. 3 písm. b) nariadenia 2017/1001.

7. Amazon Services Europe S.a.r.l. (ďalej len „Amazon Services“) so sídlom v Luxemburgu ponúka tretím predajcom možnosť uverejniť ponuky na predaj svojich výrobkov na internetovej stránke amazon.de. Kúpne zmluvy týkajúce sa takto predaných tovarov sa uzatvárajú medzi tretími predajcami a kupujúcimi.

8. Predávajúci sa môžu zapojiť do programu „Zasielanie Amazonom“,⁸ ktorý zahŕňa skladovanie výrobkov v logistických centrách spoločností koncernu Amazon, ako aj zaslanie tovaru kupujúcemu a ďalšie doplnkové služby.

9. Dňa 8. mája 2014 si kupujúci testovacej služby spoločnosti Coty Germany objednal na internetovej stránke amazon.de od pani OE (ďalej len „predávajúca“) parfum „Davidoff Hot Water EdT 60 ml“ s poznámkou „Versand durch Amazon“ („Zasielanie Amazonom“), keďže predávajúca využila uvedený program.

10. Amazon Services poverila Amazon FC Graben GmbH (ďalej len „Amazon FC“), spoločnosť z rovnakého koncernu, ktorá prevádzkuje sklad tovarov so sídlom v Grabene, v Nemecku, skladovaním výrobkov predávajúcej.

11. Coty Germany, ktorá bola informovaná o predaji týchto výrobkov, vyzvala predávajúcu, aby upustila od svojej ponuky, s argumentom, že práva z ochrannej známky parfumu neboli vyčerpané. Predávajúca v odpovedi poskytla vyhlásenie o upustení od konania pod hrozbou pokuty.

12. Coty Germany listom z 2. júna 2014 vyzvala Amazon Services, aby vydala predávajúcej všetky parfумы „Davidoff Hot Water EdT 60 ml“. Amazon Services zaslala predávajúcej balík, ktorý obsahoval 30 kusov tohto parfumu. Po tom, ako iná spoločnosť z koncernu Amazon oznámila, že jedenásť z týchto tridsiatich kusov pochádzalo zo zásob iného predávajúceho, Coty Germany vyzvala Amazon Services, aby uviedla meno a adresu tohto predávajúceho; dodala, že pri dvadsiatich deviatich z tridsiatich doručených parfumov nedošlo k vyčerpaniu práv z ochrannej známky. Amazon Services jej oznámila, že nebolo možné určiť spoločnosť, z ktorej zásob pochádzalo uvedených jedenásť kusov.

13. Keďže sa Coty Germany domnievala, že konanie spoločností Amazon Services a Amazon FC porušilo jej právo z ochrannej známky, podala žalobu, aby sa obom spoločnostiam uložila povinnosť upustiť od skladovania alebo zasielania parfumov označených ochrannou známkou „Davidoff Hot Water“ na účely ich uvedenia na trh (prípadne treťou osobou) v obchodnom styku v Nemecku.

14. Žaloba na zdržanie sa konania sa týkala produktov, ktoré neboli uvedené na trh majiteľom ochrannej známky alebo treťou osobou so súhlasom majiteľa ochrannej známky na vnútroštátnom území ani v ktoromkoľvek inom členskom štáte Európskej únie alebo v štáte, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore.⁹ K tejto žalobe bol priložený návrh na náhradu škody (požadovaná náhrada bola vo výške 1 973,90 eura spolu s úrokmi vo výške 5 % od 24. októbra 2014).

8 Na piatich internetových stránkach Amazonu v Európskej únii sa tento program nazýva *Versand durch Amazon* (amazon.de); *Logistica de Amazon* (amazon.es); *Logistica di Amazon* (amazon.it); *Expédié par Amazon* (amazon.fr); a *Fulfilment by Amazon* (amazon.co.uk).

9 Subsidiárne žiadala rovnakú sankciu v súvislosti s ochrannou známkou „Davidoff Hot Water EdT 60 ml“ alebo za kusy tohto parfumu, ktoré dodala predávajúca.

15. Rozsudkom súdu prvého stupňa, ako aj rozsudkom odvolacieho súdu¹⁰ sa zamietli návrhy Coty Germany. Odvolací súd konkrétne uviedol, že:

- Amazon FC nepoužívala spornú ochrannú známku ani nemala parfumy na účel, aby ich ponúkala alebo uviedla na trh, ale len ich uskladňovala pre predávajúcu. Nemožno ju preto považovať za pôvodcu porušenia ani jej uložiť povinnosť upustiť od konania v súvislosti s parfumami. Keďže nie je zrejmé, že mala vedomosť o nevyčerpaní práva z ochrannej známky tovaru, nemožno jej pripísať zodpovednosť ako spolupáchateľky alebo účastníčky porušenia tohto práva.
- Amazon Services nemala k dispozícii tovary predávajúcej ani nezaslala sporné tovary kupujúcim, o to viac by preto nemala byť zodpovedá za tieto konania.

16. Proti tomuto rozsudku bol podaný opravný prostriedok „Revision“ na Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko), ktorý uvádza, že keďže Coty Germany podala žalobu na zdržanie sa konania, ktorá predpokladá nebezpečenstvo opakovania, žaloba bude dôvodná len vtedy, ak by konania žalovaných mohli predstavovať porušenie tak v čase, kedy sa uskutočnili, ako aj v čase rozhodnutia o opravnom prostriedku.

17. Podľa vnútroštátneho súdu je potrebné objasniť, či osoba, ktorá pre tretiu osobu uskladňuje tovary porušujúce právo z ochrannej známky bez toho, aby o porušení práva vedela, je s ohľadom na článok 9 ods. 3 písm. b) nariadenia 2017/1001 držiteľom týchto tovarov na účely ponúkania alebo uvedenia na trh, ak nie ona sama, ale iba tretia osoba ich zamýšľa ponúkať alebo uviesť na trh.

18. Na túto pochybnosť treba podľa vnútroštátneho súdu odpovedať záporne, keďže:

- podľa jeho vlastnej judikatúry týkajúcej sa patentov sa samotné uschovávanie alebo preprava tovarov porušujúcich právo z patentov skladovateľom, dopravcom alebo prepravcom zvyčajne neuskutočňuje na účely ich ponúkania alebo uvedenia na trh,¹¹
- nie je odôvodnené rozširovať hranice zodpovednosti držiteľa podľa § 9 vnútroštátneho patentového zákona prostredníctvom pričítania úmyslu nepriameho držiteľa na ťarchu priameho držiteľa,
- táto úvaha je uplatniteľná na právo ochranných známk. Ak by sa samotnou držbou tovarov porušujúcich právo z ochranných známk pričítala táto zodpovednosť skladovateľovi, ktorý nemá vedomosť o porušení práv, rozšírili by sa hranice zodpovednosti držiteľa podľa článku 9 ods. 3 písm. b) nariadenia 2017/1001.

19. Za týchto okolností Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) predkladá Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku týkajúcu sa výkladu článku 9 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 207/2009 a článku 9 ods. 3 písm. b) nariadenia 2017/1001:

„Je osoba, ktorá pre tretiu osobu skladuje tovary porušujúce právo z ochrannej známky bez toho, aby o porušení práva vedela, držiteľom týchto tovarov na účely ponúkania alebo uvedenia na trh, ak nie ona sama, ale iba tretia osoba zamýšľa tovary ponúkať alebo uvádzať ich na trh?“

¹⁰ Rozsudok Oberlandesgericht München (Vyšší krajský súd Mníchov, Nemecko) z 29. septembra 2017 (Az.: 29 U 745/16).

¹¹ Na tento účel uvádza § 9 druhú vetu, bod 1 nemeckého Patentgesetz (patentový zákon).

III. Konanie na Súdnom dvore

20. Návrh na začatie prejudiciálneho konania bol doručený do kancelárie Súdneho dvora 7. septembra 2018, pričom písomné pripomienky predložili Coty Germany, Amazon Services a Európska komisia. Všetci menovaní sa zúčastnili na pojednávaní konanom 19. septembra 2019, na ktorom sa zúčastnila aj vláda Spolkovej republiky Nemecko.

IV. Analýza

A. Prípustnosť prejudiciálnej otázky

21. Coty Germany tvrdí, že návrh na začatie prejudiciálneho konania neodráža primerane situáciu v spore, čo ju vedie k pochybnostiam o prípustnosti prejudiciálnej otázky z dôvodu jej hypotetickej povahy. Uvádza, že správanie spoločností Amazon Services a Amazon FC nezodpovedá správaniu skladovateľa alebo dopravcu tovarov ako takého, keďže z ich zásahu do zmlúv týkajúcich sa tovarov, ktoré sú ponúkané na platforme, a z prijatia predajnej ceny vyplýva, že okrem iného sú podrobne informované o skladovaných tovaroch a o tovaroch prepustených do voľného obehu.

22. Podľa názoru Coty Germany sa tieto dve spoločnosti neobmedzujú len na sprístupnenie elektronickej predajnej platformy a na skladovanie tovarov predávaných ich zákazníkmi, ale poskytujú niekoľko služieb, ktoré predstavujú pridanú hodnotu pre distribúciu týchto tovarov (v prejednávanej veci tovarov porušujúcich práva z ochrannej známky). Okrem toho im predávajúci v plnom rozsahu poskytol skutočnú držbu tovarov.

23. Súdny dvor opakovane konštatoval, že v rámci konania podľa článku 267 ZFEÚ nie je oprávnený posudzovať skutkové otázky¹² ani overovať pravdivosť týchto skutkových posúdení.¹³ Súdnemu dvoru v rámci rozdelenia právomocí medzi súdy Únie a vnútroštátne súdy prislúcha zohľadniť skutkový a právny rámec, do ktorého sú prejudiciálne otázky vsadené, tak ako ho definuje rozhodnutie vnútroštátneho súdu.¹⁴

24. Skutočnosť, že jeden z účastníkov konania nesúhlasí s opisom skutkových okolností, ktorý uviedol vnútroštátny súd, alebo ho považuje za nedostatočný, nepostačuje na to, aby sa prejudiciálna otázka zamietla ako neprípustná. Súdny dvor nie je povinný overovať správnosť tohto opisu, pričom prednosť musí mať predpoklad relevantnosti prejudiciálnych otázok.¹⁵ Prejudiciálne otázky sa vyhlásia za neprípustné okrem iného vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá žiadnu súvislosť s existenciou ani predmetom sporu.¹⁶ V tomto prípade tomu tak nie je.

12 Uznesenie zo 7. októbra 2013, Società cooperativa Madonna dei miracoli (C-82/13, EU:C:2013:655, bod 13).

13 Rozsudok z 26. apríla 2012, Balkan and Sea Properties a Provadinvest (C-621/10 a C-129/11, EU:C:2012:248, bod 41 a citovaná judikatúra).

14 Rozsudok z 26. októbra 2017, Argenta Spaarbank (C-39/16, EU:C:2017:813, bod 38 a citovaná judikatúra).

15 Rozsudok z 22. septembra 2016, Breitsamer und Ulrich (C-113/15, EU:C:2016:718, bod 34 a citovaná judikatúra).

16 Rozsudok z 20. decembra 2017, Global Starnet (C-322/16, EU:C:2017:985, bod 17 a citovaná judikatúra).

25. Je však pravda, že hoci je úlohou vnútroštátneho súdu posúdiť skutkové okolnosti, Súdny dvor by mal poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočné odpovede.¹⁷ Nič nebráni Súdnemu dvoru poskytnúť vnútroštátnemu súdu usmernenia na základe spisu a pripomienok, ktoré mu boli predložené, o skutočnostiach, ktoré nie sú uvedené v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ak to považuje za potrebné na zlepšenie svojej spolupráce s vnútroštátnym súdom.¹⁸

26. Súdny dvor na pojednávaní vyzval Amazon Services a Amazon FC, aby spresnili „rozsah služieb ponúkaných spoločnosťami Amazon v rámci ich programu ‚Zasielanie Amazonom‘“. Konkrétne ich žiadal, aby „zaujali stanovisko k opisu, ktorý poskytla Coty Germany vo svojich písomných pripomienkach... týkajúcem sa činností, ktoré Amazon vykonáva v konaní vo veci samej v mene tretích predajcov“. Tieto otázky predstavujú východiskovú pozíciu na doplnenie informácií o skutkových okolnostiach, ktoré možno trochu stručne uvádza návrh na začatie prejudiciálneho konania.

27. Vzhľadom na to, ako sa vyvíjalo prejudiciálne konanie, zaujmem dva prístupy založené skôr na názore ako na opise skutkových okolností:

- na jednej strane sa budem pridržiavať opisu skutkových okolností, ako sú uvedené v návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Podľa tohto opisu, Amazon Services a Amazon FC, obaja členovia platformy elektronického obchodu, konajú ako hlavný prevádzkovateľ tejto *online* platformy (Amazon Services) a ako poskytovateľ služieb, okrem iného služieb skladovania tovarov (Amazon FC),
- na druhej strane, subsidiárne, posúdim rozdiely vyplývajúce z pripomienok účastníkov konania a ich odpovedí na niektoré otázky položené na pojednávaní. Takýto scenár je zložitejší a vyžaduje si zohľadnenie integrovaného obchodného modelu (na rozdiel od nezávislého modelu) koncernu Amazon, ako aj podrobností o jeho službách pre tretích predajcov, keď využijú program „Zasielanie Amazonom“.

28. Prvý prístup, opakujem, sa týka opisu, na ktorý sa odvoláva Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko), ktorý je v súlade s opisom uvedeným v rozsudku odvolacieho súdu. Tento súd musí s konečnou platnosťou rozhodnúť, či bude vychádzať len zo skutkových okolností, ako sú uvedené súdmi nižšieho stupňa (čo je charakteristické pre kasačný súd), alebo či môže ísť nad rámec a posúdiť vplyv iných skutočností, ktoré on sám neuviedol v návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

29. V každom prípade existujú dve skutočnosti, ktoré žiaden z účastníkov konania nespochybnil: a) k obchodnému používaniu ochrannej známky došlo bez súhlasu jej majiteľa (alebo držiteľa licencie k tejto ochrannej známke); b) toto používanie porušilo právo vyplývajúce z ochrannej známky, ktoré nebolo vyčerpané v zmysle článku 15 nariadenia 2017/1001, pretože nešlo o „tovary, ktoré boli uvedené na trh v Európskom hospodárskom priestore pod takouto ochrannou známkou samotným majiteľom ochrannej známky alebo s jeho súhlasom“.

¹⁷ Rozsudok z 5. júna 2014, I (C-255/13, EU:C:2014:1291, bod 55 a citovaná judikatúra).

¹⁸ Môže sa to stať najmä vtedy, ak generálny advokát vykonal analýzu prejudiciálnej otázky na základe výkladu skutkových okolností, ktoré sa odlišujú od skutkového stavu uvedeného vnútroštátnym súdom. Súdny dvor v konkrétnej veci [rozsudok z 20. septembra 2001, Grzelczyk (C-184/99, EU:C:2001:458, body 16 až 18)] umožnil vnútroštátnemu súdu, aby s ohľadom na návrhy generálneho advokáta posúdil, či skutočnosti a okolnosti sporu vo veci samej povolujú iný prístup. V tejto veci generálny advokát Alber dospel k záveru, že pán Grzelczyk splnil podmienky na to, aby bol považovaný za pracovníka v zmysle ZFEÚ, a nie len za študenta, ako to uviedol vnútroštátny súd. Generálny advokát tak poskytol iný pohľad, ktorý sa trochu odlišoval od hľadiska vnútroštátneho súdu, ale Súdny dvor sa striktno obmedzil na skutkové okolnosti uvedené v návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Pozri návrhy generálneho advokáta prednesené v tejto veci 28. septembra 2000 (EU:C:2000:518, body 65 až 75).

B. Výklad článku 9 ods. 3 písm. b) nariadenia 2017/1001

30. Zápisom ochranej známky EÚ nadobúda majiteľ výlučné právo zabrániť všetkým tretím osobám, ktoré nemajú jeho súhlas, aby v obchodnom styku používali zhodné označenie s touto ochrannou známkou v súvislosti s tovarmi alebo službami, ktoré sú zhodné s tými, pre ktoré je ochranná známka zapísaná. Tak je to uvedené v článku 9 ods. 2 nariadenia 2017/1001.

31. Len v prípade, ak sú tieto podmienky splnené (to znamená podmienky, ktoré sú uvedené v odseku 2), môže majiteľ ochranej známky zabrániť tretím osobám „ponúkať takto označené tovary, uvádzať ich na trh alebo ich na tieto účely skladovať, alebo ponúkať či poskytovať takto označené služby“. Tak to stanovuje odsek 3 písm. b) tohto článku.

32. Hoci vnútroštátny súd nekladie otázku týkajúcu sa podmienok tohto odseku 2, domnievam sa, že je potrebné venovať mu pozornosť vzhľadom na vplyv, ktorý by mohol mať na odpoveď na jeho prejudiciálnu otázku. Navyše problémy spojené s používaním ochranej známky sa znova objavia pri preskúmaní výkladu odseku 3 tohto ustanovenia.

1. Úvodné poznámky: o prípadnom nepoužívaní ochranej známky v rámci vlastného obchodného styku

33. V rozsudku odvolacieho súdu sa uvádza, že konanie spoločnosti Amazon FC nepredstavovalo *používanie* v zmysle citovaného odseku 2,¹⁹ pričom toto tvrdenie odvolací súd nerozvinul, takže spor rozhodol s odvolaním sa na neexistenciu *držby* tovarov s úmyslom ich predať a na nevedomosť o tom, že išlo o tovary, ktorých právo z ochranej známky nebolo vyčerpané.

34. Pokiaľ ide o vnútroštátny súd, zdá sa, že do článku 9 ods. 2 písm. a) nariadenia 2017/1001 implicitne zahrnul okolnosti, za ktorých Amazon Services a Amazon FC používajú spornú ochrannú známku.

35. Komisia však poznamenáva, že spoločnosti koncernu Amazon pravdepodobne nepoužívali sporné označenie ako ochrannú známku, takže by neboli splnené podmienky uplatnenia článku 9 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2017/1001. Keďže odsek 2 je nevyhnutný na uplatnenie odseku 3, v prípade prijatia stanoviska Komisie by bola potreba preskúmať tento odsek 3 bezpredmetná.

36. Z judikatúry Súdneho dvora podľa Komisie vyplýva, že sprostredkovatelia,²⁰ akými sú skladovatelia tovarov a dopravcovia, ktorí poskytujú služby pre tretie osoby, nenesú zodpovednosť za porušenia práv z ochranných známk, ktorých sa dopustili, keďže nepoužívajú označenie v rámci svojej vlastnej obchodnej komunikácie alebo svojho ekonomického obehu.²¹

37. V tejto súvislosti Komisia pripomína, že Súdny dvor sa zaoberal prejudiciálnou otázkou týkajúcou sa konania prevádzkovateľa internetového obchodu (eBay), na ktorého internetovej stránke sa zobrazovali inzeráty výrobkov chránených ochrannými známkami EÚ, ktoré boli ponúkané na predaj osobami, ktoré sa na tento účel zaregistrovali a vytvorili si účet predávajúceho (pričom si eBay účtovala určité percento z uskutočnených transakcií). Podľa Súdneho dvora tento prevádzkovateľ nepoužíva ochrannú známku už v dôsledku jej zobrazenia na svojej platforme internetového obchodu v prospech predávajúceho.²²

¹⁹ Rozsudok Oberlandesgericht München (Vyšší krajský súd Mníchov, Nemecko), už citovaný, časť 2, B. I. 1. a) bb) (1).

²⁰ Tak označuje dve spoločnosti koncernu Amazon: v prípade Amazon Services na základe smernice 2000/31; v prípade Amazon FC na základe smernice 2004/48.

²¹ Komisia okrem iného uvádza rozsudok zo 16. júla 2015, TOP Logistics BV a i. (C-379/14, EU:C:2015:497, bod 45).

²² Rozsudok z 12. júla 2011, L'Oréal a i. (C-324/09, EU:C:2011:474; ďalej len „rozsudok L'Oréal“, body 102 až 104).

38. Súdny dvor rozhodol, že:

- v prípade skladovateľa „poskytnutie služby skladovania tovaru označeného ochrannou známkou inej osoby nepredstavuje použitie rovnakého označenia pre výrobky a služby zhodné s tými, pre ktoré je uvedená ochranná známka zapísaná“²³,
- v prípade prevádzkovateľa internetového obchodu „existencia ‚používania‘ označenia, ktoré je zhodné alebo podobné s ochrannou známkou majiteľa, treťou osobou v zmysle článku 5 smernice [Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk (Ú. v. ES L 40, 1989, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 92)] a článku 9 nariadenia [Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146)] totiž prinajmenšom znamená, že tretia osoba označenie používa v rámci vlastnej obchodnej komunikácie. Avšak v rozsahu, v akom táto tretia osoba poskytuje službu, ktorá spočíva v tom, že umožňuje svojim zákazníkom zobrazit' označenia zodpovedajúce ochranným známkam na svojej stránke v rámci svojich obchodných činností, akými sú ponuky na predaj, sama osebe neuskutočňuje na uvedenej stránke používanie týchto označení v zmysle sledovanom uvedenými právnymi predpismi Únie“²⁴.

39. Súdny dvor teda rozlišuje medzi prevádzkovateľmi na účely určenia, či existuje používanie označenia zhodného s ochrannou známkou treťou osobou. O takéto používanie v zmysle článku 9 ods. 2 nariadenia 2017/1001 nepôjde, ak tretia osoba len poskytne technické riešenie potrebné na používanie označenia²⁵ alebo ak pasívne koná bez priameho alebo nepriameho vplyvu na akt, ktorý predstavuje používanie.²⁶

40. S rovnakým cieľom preskúmať, či ide v takýchto prípadoch o používanie označenia, Súdny dvor skúma spojitosť medzi označením a službou poskytovateľa.²⁷ V prípade neexistencie tejto spojitosti nepôjde o používanie ochrannej známky zo strany poskytovateľa služieb.

41. Z hľadiska skutkových okolností uvedených v návrhu na začatie prejudiciálneho konania možno vyvodit' záver, že Amazon Services a Amazon FC nepoužívajú ochrannú známku parfumu ako svoju vlastnú, keďže len poskytujú predávajúcim a kupujúcim typické sprostredkovateľské služby bez toho, aby používali označenie Davidoff vo svojej obchodnej komunikácii alebo vo svojom vlastnom ekonomickom obeh.

42. Ak vychádzame z alternatívneho prístupu k skutkovým okolnostiam, ktorý som už uviedol, bolo by možné pripustiť, že spoločnosti koncernu Amazon používali označenie Davidoff v rozsahu, v akom sa neobmedzili len na sprístupnenie digitálnych technických prostriedkov predávajúcim, ale ponúkali službu spôsobom, ktorý vytvoril spojitosť medzi označením a uvedenou službou.

23 Rozsudok zo 16. júla 2015, TOP Logistics a i. (C-379/14, EU:C:2015:497, bod 45).

24 Rozsudok L'Oréal, body 102 a 103.

25 Rozsudok z 15. decembra 2011, Frisdranken Industrie Winters (C-119/10, EU:C:2011:837; ďalej len „rozsudok Frisdranken Industrie Winters“, bod 29).

26 Rozsudok z 3. marca 2016, Daimler (C-179/15, EU:C:2016:134; ďalej len „rozsudok Daimler“, bod 39).

27 Rozsudky Frisdranken Industrie Winters, bod 32; z 23. marca 2010, Google France a Google (C-236/08 až C-238/08, EU:C:2010:159; ďalej len „rozsudok Google France a Google“, bod 60); L'Oréal, bod 92; a uznesenie z 19. februára 2009, UDV North America (C-62/08, EU:C:2009:111; ďalej len „uznesenie UDV North America“, bod 47).

43. Stanovisko Komisie považujem preto za správne, keďže po spochybnení používania ochrannej známky v prípade, ak spoločnosti koncernu Amazon vytvorili len technické podmienky potrebné na jej používanie tretími osobami,²⁸ pripúšťa, aby tieto spoločnosti používali ochrannú známku v obchodnom styku. Aby išlo o taký prípad, poskytovanie ich služieb by muselo zahŕňať aktívne konanie a priamy alebo nepriamy vplyv na akt, ktorý predstavuje používanie,²⁹ čo by mal preskúmať vnútroštátny súd. Tomu sa budem venovať neskôr.

2. Držba tovarov na účely ich predaja alebo uvedenia na trh

44. Ak by sme na účely odôvodnenia pripustili, že sú splnené podmienky uvedené v článku 9 ods. 2 písm. b) nariadenia 2017/1001, je potrebné vymedziť rozsah *ius prohibendi*, ktorý upravuje jeho odsek 3 písm. b).

45. Medzi konania, ktoré môže majiteľ ochrannej známky zakázať tretím stranám, ktoré nemajú jeho súhlas, patrí „ponúkať tovary“, „uvádzať ich na trh“ alebo „ich na tieto účely skladovať“. Vnútroštátny súd kladie konkrétne otázku týkajúcu sa významu slovného spojenia „držba... na účely ponúkania alebo uvedenia na trh“ tovarov porušujúcich ochrannú známku.³⁰

46. Pojem „držba“, na ktorého osobitné znaky sa vnútroštátny súd pýta, sa nenachádza vo všetkých jazykových verziách článku 9 ods. 3 písm. b) nariadenia 2017/1001. Z jazykových verzií, ktorými som sa zaoberal, len francúzska verzia („détenir“) a nemecká verzia („besitzen“) používajú slová, ktoré priamo súvisia s právnym inštitútom držby. Iné jazykové verzie, ako je španielska, talianska, portugalská, anglická a švédka, uprednostňujú slovesá alebo podstatné mená, ktoré označujú činnosť *skladovania* tovarov.³¹

47. Domnievam sa však, že myšlienka *držby* na obchodné účely vyplýva zo všetkých jazykov, keďže skladovanie (alebo vo verziách, ktoré používajú tento pojem *držba*) je doplnené požiadavkou, aby sa táto činnosť uskutočnila „na tieto účely“, teda na účely ponúkať alebo uvádzať na trh tovary, bez ohľadu na jazykové rozdiely týkajúce sa tejto druhej časti vety.

48. Podmienky uplatnenia tohto aspektu *ius prohibendi* majiteľa ochrannej známky sú teda dve, pričom obe musia byť splnené, aby došlo k porušeniu tohto práva:

- materiálny prvok, *držba tovarov porušujúcich právo z ochrannej známky*,
- prvok úmyslu, *želaná povaha držby s cieľom uviesť tovar na trh prostredníctvom akéhokoľvek právneho úkonu vrátane jeho ponuky*.

28 Rozsudky Google France a Google, bod 57, a Frisdranken Industrie Winters, bod 29.

29 S odkazom na rozsudky Daimler, body 39 a 41, a z 25. júla 2018, Mitsubishi Shoji Kaisha a Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe (C-129/17, EU:C:2018:594, bod 38).

30 Nepovažujem za nevyhnutné rozšíriť pojmy „ponuka“ a „uvedenie na trh“ podľa ich obvyklého významu v oblasti obchodovania. Prvý pojem je v podstate zahŕňal ochotu dodať tovary označené ochrannou známkou tretej osobe, či už jednotlivcovi, alebo kolektívu, bez ohľadu na to, či je ponuka od svojho začiatku právne záväzná pre osobu, ktorá dáva ponuku, alebo ide len o *invitatio ad offerendum*. Pokiaľ ide o druhý pojem, uvedením na trh sa rozumie činnosť, ktorou tovar vstupuje do obchodného styku, zvyčajne prevodom práva nakladať s tovarom na tretiu osobu.

31 „Almacenarlos“, „stoccaggio“, „armazená-los“, „stocking“ a „lagra“.

a) O materiálnom prvku: držba

49. V prípade držby je potrebné rozlišovať medzi skladovateľom a prevádzkovateľom internetového obchodu:

- pokiaľ ide o skladovateľa, v zmysle už citovanej judikatúry³² skladovateľ, ktorý len uchováva tovary pre tretiu osobu v rámci bežného výkonu svojej obchodnej činnosti, nespĺňa prvky potrebné na porušenie práva z ochrannej známky, a to napriek tomu, že sa nachádza v bezprostrednej držbe tovarov, ak táto tretia osoba, a nie on sám, sleduje s tovarmi obchodné účely. Zdá sa, že jeho konanie preto nevedie k vytvoreniu spojitosti medzi označením tovaru a službou skladovania,³³
- pokiaľ ide o samotných prevádzkovateľov internetového obchodu, nemali by sa ani považovať za držiteľov tovarov porušujúcich ochrannú známku, ak by sa ich sprostredkovanie obmedzilo na konanie podobné tomu, ktoré bolo preskúmané v rozsudku L'Oréal.

50. Uplatnením týchto kategórií na skutkové okolnosti opísané vnútroštátnym súdom by Amazon Services ani Amazon FC nemali v držbe tovary porušujúce ochrannú známku na účely ich uvedenia na trh alebo ponúkania v zmysle článku 9 ods. 3 písm. b) nariadenia 2017/1001. Súhlasím preto s posúdením, ktoré vykonal tento súd, týkajúcim sa zahrnutia konania týchto spoločností do uvedeného ustanovenia.

51. Toto posúdenie by sa však mohlo zmeniť, ak by sa prijal alternatívny prístup k skutkovým okolnostiam, na ktorý som poukázal vyššie. Amazon Services a Amazon FC, obaja účastníci integrovaného obchodného modelu, majú z tohto uhla pohľadu *aktívne* konanie v procese predaja, čo je presne to, čo ustanovenie uvádza ako príklad, keď stanovuje činnosti ako „ponúkať tovary“, „uvádzať ich na trh“ alebo „ich na tieto účely skladovať“. Toto aktívne konanie by vzbudzovalo dojem úplnej kontroly procesu predaja.

52. V rámci činnosti spoločností koncernu Amazon, ktorá bola skúmaná z tohto hľadiska, možno rozlišovať vonkajšie faktory (tie, ktoré vníma priemerný spotrebiteľ, ktorý kupuje výrobok na Amazone) a vnútorné faktory (tie, ktoré sa týkajú vzťahu medzi predávajúcim a Amazonom bez toho, aby boli vnímané navonok).³⁴

53. Zameriam sa na hľadisko konečného spotrebiteľa, ktorý nakupuje tovar od tretej osoby prostredníctvom internetovej stránky, akou je amazon.de, a táto transakcia sa uskutoční v rámci programu „Zasielanie Amazonom“. V rozsahu, v akom by kupujúci mohol považovať Amazon Services za spoločnosť, ktorá uvádza tovary na trh, teda v akom existuje „materiálne spojenie medzi týmito tovarmi a ich podnikom pôvodu“,³⁵ možno vyvodiť rovnaký dôsledok, ktorý uviedol Súdny dvor vo svojej predchádzajúcej judikatúre a ktorý sa prikláňa k záveru, že ide o používanie ochrannej známky.

54. Kupujúcemu, ktorý hľadá produkt na internetovej stránke Amazonu, sa zobrazujú rôzne ponuky toho istého produktu, ktoré môžu pochádzať od predávajúcich, ktorí uzatvorili zmluvu so spoločnosťou Amazon na uvedenie ich tovarov na trh prostredníctvom jej internetového obchodu, ako aj od samotnej spoločnosti Amazon, ktorá ich predáva na svoj vlastný účet. Ani pre riadne

32 Pozri bod 35 a nasl. vyššie, ako aj s nimi súvisiace poznámky.

33 Situácia je preto porovnateľná so situáciou spoločnosti, ktorá plnila plechovky opatrené označením, ktoré je podobné zapísanej ochrannej známke. Pozri rozsudok Frisdranken Industrie Winters, body 33 a 34.

34 Na pojednávaní zástupca spoločnosti Amazon Services odpovedal na otázky súdu týkajúce sa *vnútorných* vzťahov predávajúceho s Amazonom, ktoré sa odrážajú v štandardných zmluvách a vo vytvorení „úctu predávajúceho“, prostredníctvom ktorého tento predávajúci spravuje zoznam tovarov a vyberá služby Amazonu, pre ktoré sa rozhodol.

35 Uznesenie UDV North America, bod 49, ktorý zároveň uvádza bod 60 rozsudku zo 16. novembra 2004, Anheuser-Busch (C-245/02, EU:C:2004:717).

informovaného a primerane pozorného používateľa internetu nie je vždy jednoduché rozlíšiť, či produkty, ktoré sa mu zobrazia, pochádzajú od majiteľa ochrannej známky, alebo od podniku, ktorý je s ním hospodársky prepojený, alebo naopak, od tretej osoby.³⁶ Týmto spôsobom dôjde k narušeniu základnej funkcie ochrannej známky, ktorou je označenie pôvodu výrobku.

55. V rámci programu „Zasielanie Amazonom“ sa spoločnosti tohto koncernu, ktoré konajú koordinovane, nezaoberajú len *neutrálnym* skladovaním a prepravou tovarov, ale aj oveľa širším okruhom činností.

56. Tým, že sa predávajúci rozhodne pre tento program, zašle spoločnosti Amazon tovary, pre ktoré sa rozhodol zákazník, pričom sú to spoločnosti koncernu Amazon, ktoré ich dostanú, uskladnia ich vo svojich distribučných centrách, pripravia ich (môžu ich dokonca označiť etiketami, riadne ich zabaliť alebo zabaliť ich ako darček) a odošlú ich kupujúcemu. Amazon môže mať na starosti aj propagáciu³⁷ a rozšírenie ponúk na svojej internetovej stránke. Okrem toho Amazon poskytuje zákaznícky servis v súvislosti s konzultáciami a reklamáciou tovarov a spravuje náhrady za chybné výrobky.³⁸ Rovnako je to spoločnosť Amazon, ktorá prijíma platbu za tovary od kupujúceho, ktorej suma sa potom pripíše predávajúcemu na jeho bankový účet.³⁹

57. Táto aktívna a koordinovaná účasť spoločností Amazonu pri uvádzaní tovarov na trh vedie k prevzatiu veľkej časti úloh predávajúceho, v ktorého mene spoločnosť Amazon vykonáva „namáhavú prácu“, ako je to zdôraznené na jej internetovej stránke. Ako motiváciu pre predávajúceho, aby využil program „Zasielanie Amazonom“, uvádza táto stránka nasledujúcu vetu: „Pošlite nám svoje produkty a my sa postaráme o zvyšok.“ Za týchto okolností spoločnosti Amazonu vykonávajú „aktívne konanie a priame alebo nepriame ovládanie aktu, ktorý predstavuje používanie [ochrannej známky]“⁴⁰.

58. Ak by sa v prejednávanej veci potvrdilo, že spoločnosti Amazonu poskytovali tieto služby (alebo aspoň tie najviac relevantné služby) v rámci programu „Zasielanie Amazonom“,⁴¹ bolo by možné sa domnievať, že tieto spoločnosti majú pri uvádzaní tovaru na trh úlohy, ktoré presahujú samotné vytvorenie technických podmienok na používanie označenia, a to buď ako prevádzkovateľ internetového obchodu, alebo ako skladovateľ. Ak teda ide o tovar porušujúci práva majiteľa tejto ochrannej známky, konanie majiteľa ochrannej známky by mohlo oprávnenne spočívať v tom, že im zakáže používanie označenia.

59. Dôležitú úlohu spoločností Amazonu v procese uvádzania na trh nemožno oslabiť tým, že sa bude prihliadať na každú jej osobitnú činnosť samostatne. Bolo by v rozpore s ekonomickou realitou a so zásadou rovnosti zaobchádzať so skladovaním, správou objednávok a inými službami, ktoré poskytujú, rovnako ako so službami poskytovanými samostatným dopravcom alebo skladovateľom, v rámci obchodného modelu oddeleného od akejkoľvek inej transakcie distribučného reťazca.⁴²

36 Rozsudok L'Oréal, bod 94.

37 Za určitých podmienok uľahčuje predávajúcim propagáciu ich výrobkov tým, že ich na stránke umiestni na poprednom mieste vo výsledkoch vyhľadávania.

38 Na pojednávaní zástupca spoločnosti Amazon Services trval na oddelení činnosti Amazonu od samotného predaja, pričom tvrdil, že z čisto právneho hľadiska je to predávajúci, kto tovar obstaráva, určuje cenu a prevádza vlastníctvo; Amazon *nepoukú* tovary, ale len ich *prezentuje*. To však nie relevantné z hľadiska základnej funkcie ochrannej známky.

39 *A contrario sensu*, rozsudky Google France a Google, bod 57, a Frisdranken Industrie Winters, bod 29.

40 Rozsudok Daimler, bod 39.

41 Prináleží vnútroštátnemu súdu, aby prípadne overil, či mu jeho procesné pravidlá umožňujú vziať do úvahy skutkové okolnosti, ktoré sa úplne nezhodujú so skutkovými okolnosťami, ktoré uviedol odvolací súd (pozri bod 28 vyššie).

42 Na pojednávaní zástupca vlády Spolkovej republiky Nemecko trval na tom, že je potrebné rozlišovať medzi rôznymi obchodnými modelmi a zamietnuť fiktívnu segmentáciu medzi rôznymi fázami procesu uvádzania na trh v prípade integrovanej štruktúry (akou je štruktúra Amazonu).

60. Doposiaľ uvedené nebráni spoločnostiam koncernu Amazon tvrdiť, že konajú ako sprostredkovatelia v prospech predávajúceho. Na jednej strane toto údajné sprostredkovanie má znaky aktívnej účasti na procese uvádzania na trh, ktoré sa už zdôraznili. Na druhej strane pre Súdny dvor „je... irelevantné, že bolo používanie uskutočnené tretou osobou v súvislosti s predajom tovarov v prospech iného hospodárskeho subjektu, ktorý výlučne disponuje vlastníckym titulom k týmto tovarom“⁴³.

61. Napokon, na účely prejednávanej veci nie je relevantné, že spoločnosti koncernu Amazon nenadobudnú „vlastník[y] titul [k tovarom] počas obchodnej transakcie, na ktorej zastupujú predávajúceho“⁴⁴.

62. Keďže v tomto prípade nie je úloha sprostredkovateľa neutrálna, na tento spor sa neuplatňujú výnimky zo zodpovednosti poskytovateľov služieb informačnej spoločnosti stanovené v článku 14 ods. 1 smernice 2000/31. Tieto výnimky sa obmedzujú na technický proces prevádzky a poskytovania prístupu ku komunikačnej sieti, prostredníctvom ktorej sa prenášajú alebo dočasne uchovávajú *informácie* sprístupnené tretím stranám.⁴⁵ Nemôžu sa preto vzťahovať na činnosť, akou je fyzické skladovanie a fyzické dodanie tovarov.

63. Okrem toho Súdny dvor spochybnil, že sa článok 14 ods. 1 smernice 2000/31 vzťahuje na prevádzkovateľa internetového obchodu, ktorý zohráva aktívnu úlohu, akou je úloha poskytnúť „pomoc, ktorá spočívala najmä v optimalizácii prezentácie... ponúk na predaj alebo v podpore týchto ponúk“⁴⁶.

b) O prvku úmyslu: zámer ponúkať alebo uvádzať na trh skladované (alebo držané) tovary

64. Článok 9 ods. 3 písm. b) nariadenia 2017/1001 vyžaduje, aby držba tovarov porušujúcich právo z ochranných známk súvisela s účelmi verejne ich ponúkať alebo uvádzať na trh.

65. Amazon Services a Amazon FC tvrdia, že nemajú priamy vzťah s týmito účelmi, keďže svoje služby poskytujú len overeným predávajúcim. Zdôrazňujú, že ak sa zodpovednosť za porušenie práv z ochrannej známky rozšíri na obchodníkov, ktorí tovary uskladňujú, ale bez úmyslu ich predať (čo je spoločné pre všetkých sprostredkovateľov, skladovateľov, dopravcov alebo prepravcov), vznikla by veľká právna neistota pre zákonný obchod.

66. Zdá sa, že vnútroštátny súd uznáva tento argument, keďže jeho otázka sa týka „osob[y], ktorá pre tretiu osobu uskladňuje tovary porušujúce právo z ochrannej známky..., ak nie ona sama, ale iba tretia osoba zamýšľa tovary ponúkať alebo uviesť na trh“.

67. Dalo by sa teda povedať, že takto formulovaná otázka v sebe zahŕňa odpoveď: ak je to *len* tretia strana (predávajúci), ktorá *zamýšľa* alebo má v úmysle ponúkať alebo uvádzať na trh tovary, je vylúčené, aby takýto zámer mali aj spoločnosti koncernu Amazon. Konanie týchto spoločností jednoducho nie je zahrnuté do článku 9 ods. 3 písm. b) nariadenia 2017/1001, pretože chýba konečný prvok, ktorý ustanovenie požaduje.

68. Odpoveď by mohla byť iná, opakujem, ak by sa k skutkovým okolnostiam zaujal postoj, ktorý kladie dôraz na jediné konanie spoločností Amazonu, ktoré sa veľmi výrazne podieľajú na uvádzaní týchto tovarov na trh v rámci programu „Zasielanie Amazonom“.

43 Uznesenie UDV North America, bod 51.

44 Tamže, bod 48.

45 Odôvodnenie 42.

46 Rozsudky L'Oréal, bod 116, a Google France a Google, bod 114.

69. Z tohto hľadiska, ktoré ďaleko presahuje samotnú *neutrálnu* pomoc predávajúceho, je ťažké poprieť, že tieto spoločnosti spolu s predávajúcim zamýšľajú ponúkať alebo uvádzať na trh sporné tovary.

C. Zodpovednosť spoločností, ktoré uskladňujú tovary porušujúce práva z ochranných známk bez toho, aby o tomto porušení práva vedeli

70. Vnútroštátny súd výslovne uvádza nevedomosť o porušení zo strany spoločností, ktoré *majú v držbe* tovary (vychádza z predpokladu, že tretia osoba ich zamýšľa ponúkať alebo uvádzať na trh), ako faktor, ktorý by mohol ovplyvniť zodpovednosť týchto spoločností. Odkazuje samozrejme na spoločnosti Amazonu, ktoré sú v spore žalovanými.

71. Podľa článku 17 nariadenia 2017/1001 sa porušenie práv z ochrannej známky EÚ spravuje vnútroštátnym právom týkajúcim sa porušenia práv z národnej ochrannej známky (odsek 1). Samotné nariadenie „nebráni podaniu žalôb týkajúcich sa ochrannej známky EÚ na základe vnútroštátneho práva členských štátov týkajúceho sa najmä občiansko-právnej zodpovednosti“ (odsek 2). Vo svojom článku 129 ods. 2 dodáva, že „vo všetkých otázkach ochranných známk, ktoré nie sú upravené v tomto nariadení, príslušný súd pre ochranné známky EÚ uplatní príslušné vnútroštátne právo“.

72. Na základe článku 1 smernice 2004/48⁴⁷ je na jednej strane uplatniteľným vnútroštátnym právom právo, do ktorého sa smernica preberá. Na druhej strane podľa jej odôvodnenia 15 by smernicou 2004/48 nemala byť dotknutá smernica 2000/31, takže uplatniteľná je aj vnútroštátna právna úprava, ktorá preberá túto smernicu.

73. Existencia alebo neexistencia vedomostí o porušení práva z ochrannej známky je relevantná pre internetový obchod: vyplýva to z článku 14 prvého odseku smernice 2000/31 o vylúčení zodpovednosti poskytovateľov sprostredkovateľských služieb a z jeho výkladu uskutočneného Súdny dvorom.

74. Rozsudok L'Oréal, ako už bolo uvedené, neuplatňuje výnimku na prevádzkovateľa, ktorý zohráva aktívnu úlohu, na základe ktorej sa dozvie o údajoch týkajúcich sa predajných ponúk uložených na jeho serveri.⁴⁸ Výnimka sa neuplatňuje ani na *neutrálneho* prevádzkovateľa v prípade, ak skutočne vedel o protiprávnej činnosti alebo informáciách, a čo sa týka nárokov na náhradu škody, bol si vedomý skutočností alebo okolností, z ktorých by bolo zrejmé, že ide o protiprávnu činnosť alebo informácie.⁴⁹

75. Pokiaľ ide o náhradu škody, v rámci smernice 2004/48 môže byť relevantná aj vedomosť (alebo nevedomosť) o protiprávnosti. Vyplýva to zo znenia článku 13 ods. 1 vo vzťahu k porušovateľom. V prípade sprostredkovateľov ten istý článok (odsek 2) ponecháva na členských štátoch rozhodnutie o uplatniteľnom režime, ak sa „osoba nevedome, alebo s dostatočným dôvodom preto, aby o tom vedela, zúčastňuje na činnosti spojenej s porušovaním“.

76. Inou otázkou, ako je *relevantnosť* vedomostí, hoci s ňou súvisí, je otázka týkajúca sa *náležitej starostlivosti* sprostredkovateľa pri ich získavaní. Judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa poslednej vety článku 11 smernice 2004/48 (o súdnych príkazoch proti sprostredkovateľom, ktorých služby využíva tretia strana na porušovanie práva duševného vlastníctva) obsahuje určitú zmienku.⁵⁰

47 „Na účely tejto smernice pojem ‚práva duševného vlastníctva‘ zahrnuje tiež práva priemyselného vlastníctva“.

48 Pozri bod 63 vyššie.

49 Rozsudok L'Oréal, body 116 a 119.

50 Hoci tak treba urobiť opatrne vzhľadom na rozdielnosť situácie, rovnako by mohla byť inšpiráciou aj judikatúra Súdneho dvora, pokiaľ ide o článok 3 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mím. vyd. 17/001 s 230). V tejto súvislosti Súdny dvor použil pri výklade pojmu „verejný prenos“ subjektívny prvok (vedomosť). Konkrétne odkazuje na situácie, v ktorých osoba, ktorá sprístupní dielo verejnosti, *mala vedieť*, že hypertextový odkaz, ktorý vložila, dáva prístup k nezákonne zverejnenému dielu na internete. Dospel tak k vyvrátenej domnienke, že hypertextový odkaz je vložený na účely dosiahnutia zisku. Pozri rozsudok z 8. septembra 2016, GS Media (C-160/15, EU:C:2016:644).

77. V rozhodnutí L'Oréal sa Súdny dvor zaoberal analýzou opatrení, ktoré na základe tohto ustanovenia možno nariadiť poskytovateľovi on-line služieb, aby sa zabránilo ďalším porušeniam práva duševného vlastníctva tretej osoby. V prvom rade pripomenul článok 15 smernice 2000/31, ktorý vylučuje všeobecnú povinnosť monitorovania poskytovateľov služieb. V druhom rade odkázal na článok 3 ods. 2 smernice 2004/48, pričom zdôraznil, že opatrenia na zabezpečenie vymožitelnosti práv duševného vlastníctva sa musia uplatňovať takým spôsobom, aby sa predišlo vytváraniu prekážok zákonného obchodu.

78. V tejto súvislosti by podľa môjho názoru bol vhodným návrhom na zaručenie spravodlivej rovnováhy medzi ochranou práv z ochrannej známky a neexistenciou prekážok zákonného obchodu taký návrh, ktorý by rozlišoval medzi sprostredkovateľmi v závislosti od kvality služieb poskytovaných priamemu pôvodcovi porušenia ochrannej známky.

79. *Samotní* skladovatelia, ktorí sú zodpovední len za vedľajšie úlohy, by boli vyňatí zo zodpovednosti, ak by sa nepodieľali na činnosti spojenj s porušovaním vedome alebo pri existencii dostatočných dôvodov potvrdzujúcich, že vedeli o charaktere tejto činnosti. Inými slovami, ak by nemali alebo nemohli mať vedomosť o protiprávnej povahe uvádzania na trh tovaru, ktorý predajca uvádza na trh bez toho, aby rešpektoval právo majiteľa ochrannej známky.

80. S výhradou určitých rozdielov, ktoré teraz nie je nevyhnutné zdôrazniť, nemožno od týchto *samotných* skladovateľov požadovať osobitnú povinnosť náležitej starostlivosti, aby v každom prípade zabezpečili dodržiavanie práv majiteľa ochrannej známky, ktorá identifikuje tovary, ktoré sú im zverené, pokiaľ nie je protiprávnosť porušenia známa. Táto zovšeobecnená požiadavka by nadmerne zaťažovala bežné fungovanie týchto spoločností ako poskytovateľov vedľajších služieb k obchodu.⁵¹

81. Situácia je odlišná, pokiaľ ide o spoločnosti, akými sú žalované, ktoré sa pri poskytovaní svojich služieb v rámci programu „Zasielanie Amazonom“ podieľajú na uvádzaní tovarov na trh vyššie opísaným spôsobom. Vnútroštátny súd uvádza, že tieto spoločnosti nemali vedomosť o tom, že tovary porušovali právo z ochrannej známky, ktorej držiteľkou licencie bola Coty Germany, ale domnievam sa, že táto nevedomosť ich nemusí nevyhnutne zbaviť zodpovednosti.

82. Podieľanie sa týchto spoločností vo významnej miere na uvádzaní tovarov na trh prostredníctvom tohto programu má za následok, že od nich možno požadovať osobitnú starostlivosť (náležitú starostlivosť), pokiaľ ide o kontrolu zákonnosti tovarov, s ktorými obchodujú. Práve z dôvodu, že sú si vedomé skutočnosti, že bez tejto kontroly⁵² môžu ľahko slúžiť ako prostriedok na predaj „nezákonného, falšovaného, pirátskeho, ukradnutého tovaru alebo iných nezákonných alebo neetických spôsobov, ktoré porušujú vlastnícke práva tretích osôb“,⁵³ nemôžu byť zbavené svojej zodpovednosti tak, že ju pripíšu výlučne predávajúcemu.

51 Nemohli by sa samozrejme odvolávať na svoju nevedomosť, ak sú upozornené na porušenie, či už majiteľom ochrannej známky, alebo osobou konajúcou v jej mene.

52 Táto kontrola samozrejme znamená, že môžu kedykoľvek identifikovať osobu, ktorá im zaslala tovary v rámci programu „Zasielanie Amazonom“. Tým by sa predišlo situáciám, o akú ide v prejednávanej veci, v ktorej Amazon Services nedokázala určiť pôvod jedenástich kusov parfumu „Davidoff Hot Water WDT 60 ml“ (bod 12 vyššie). Zástupca spoločnosti Amazon na pojednávaní uviedol, že táto situácia je výnimočná a bola spôsobená ľudskou chybou.

53 Tak je to uvedené v správe Amazon.Con Inc. adresovanej US Securities and Exchange Commission za rok 2018, pokiaľ ide o prevzaté riziká: „*We also may be unable to prevent sellers in our stores or through other stores from selling unlawful, counterfeit, pirated, or stolen goods, selling goods in an unlawful or unethical manner, violating the proprietary rights of others, or otherwise violating our policies... To the extent any of this occurs, it could harm our business or damage our reputation and we could face civil or criminal liability for unlawful activities by our sellers*“. Treba tiež uviesť siedmu doložku Amazon Services Europe Business Solutions Agreement v jej poslednom znení (zmenenom v auguste 2019), z ktorej vyplýva, že spoločnosť Amazon preberá, za podmienok uvedených v dokumente, priamu zodpovednosť voči tretím osobám, či už ide o majiteľov práv duševného vlastníctva, alebo o osoby kupujúce výrobky. Tieto dva dokumenty boli uvedené na pojednávaní.

83. Konečné rozhodnutie o občianskoprávnej zodpovednosti žalovaných prináleží vnútroštátnemu súdu v závislosti od skutkových okolností, ktoré považuje za preukázané. Domnievam sa, že obmedzením tejto poslednej časti prejudiciálnej otázky na dosah, ktorý na tento spor môže mať nevedomosť týchto spoločností o porušení práva majiteľa ochrannej známky, ich táto nevedomosť sama osebe nezbavuje zodpovednosti.

V. Návrh

84. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálnu otázku, ktorú položil Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko), takto:

Článok 9 ods. 2 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva a článok 9 ods. 3 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie sa majú vykladať v tom zmysle, že

- určitá osoba neskladuje pre tretiu osobu (predávajúceho) tovary porušujúce právo z ochrannej známky na účely ich ponúkania alebo uvádzania na trh, ak bez toho, aby o porušení práva vedela, nie ona sama, ale iba tretia osoba zamýšľa tovary ponúkať alebo ich uvádzať na trh,
- ak sa však táto osoba aktívne podieľa na distribúcii uvedených tovarov v rámci programu označeného „Zasielanie Amazonom“, ktorý využíva predávajúci, možno vychádzať z toho, že tieto tovary skladuje na účely ich ponúkania alebo uvádzania na trh,
- skutočnosť, že táto osoba si nie je vedomá toho, že tretia osoba ponúka alebo predáva svoje tovary, ktoré porušujú právo majiteľa ochrannej známky v rámci programu, o aký ide v prejednávanej veci, ju nezbavuje zodpovednosti, ak možno od nej rozumne požadovať, aby vynaložila prostriedky na zistenie tohto porušenia.